

[Indenrigsministeren]

efter at fradragsretten for ejendomsskatter fra 1985 er bortfaldet helt.

Regeringen har den fundamentale opfattelse, at man skal betale skat i forhold til den indkomst, man har. Andet er urimeligt og vil ramme skævt, sådan at de dårligst stillede landmænd og ejere rammes hårdest af en sådan grundbeskatning. Må jeg i den forbindelse henvise til punkt 9 i regeringens oplæg til en skattereform, hvori det hedder: »Regeringen betragter det som et nødvendigt led i skattereformen, at ejendomsskatterne til amts- og primærkommunerne nedsættes i takt med de stigende udgifter, der pålægges ejere af fast ejendom.« Regeringen har med disse ord ønsket at pege på nødvendigheden af at se hele grundbeskatningen i sammenhæng med en reform på indkomstskatteområdet.

Vi har i dag indskrænket os til at foreslå 10 promille reglen ophævet samt at nedtrappe den amtskommunale grundbeskatning fra 10 promille i dag til 6 promille i 1989. Grunden til regeringens ønske om 10 promille reglens bortfald er, at bestemmelsen i de senere år i en række kommuner har nødvendiggjort forhøjelse af grundskyldpromillen fra det ene år til det andet. Det må under alle omstændigheder være sådan, at en kommune ikke tvinges til at udskrive mere i grundskat, end den selv politisk har besluttet.

Det er ud fra den samme tankegang, vi ikke fra regeringens side kan acceptere en bund på 6 promille, som socialdemokratiets forslag går ud på. Hvis kommunerne ønsker helt at nøjes med indkomstbeskatning, må de have mulighed derfor. Jeg gør opmærksom på, at denne valgmulighed også er et stærkt ønske fra Kommunernes Landsforening. Desuden vil indførelsen af en bund på 6 promille betyde væsentlige skatteforhøjelser for en række parcelhusejere, lejere og landmænd – skatteforhøjelser, der som sagt er uden sammenhæng med indkomsten.

Socialdemokratiet foreslår et loft over grundbeskatningen på 24 promille. Regeringen er principielt tilhænger af en overgrænse for ejendomsskatterne, sådan som jeg også tidligere har sagt.

En af de kommuner, der ikke vil være særlig begejstrede for forslaget, er København, der må nedsætte sine grundskatter væsentligt efter forslaget. Ganske vist vil man hjælpe København ved at lade kommunen

udskrive noget mere i dækningsafgift af offentlige ejendommens grundværdi; jeg har skønnet det til en gevinst i størrelsesordenen 25 mill. kr. Men her skal man huske på, at offentlige ejendomme normalt ikke koster beliggenhedskommunen særlig meget. Kan kommunen alligevel opkræve en stor skat af disse ejendomme, skaffer den sig altså et tilskud fra staten eller amtskommunen.

Så kommer vi til det, der er det nye i socialdemokratiets forslag. Det er forsøget på at trække en af, om jeg så må sige, de gamle travere i skattepolitikken frem igen. Man forsøger sig nu med en slags grundstigningskyld. I socialdemokratiets udgave her i dag består den af en afgift på 40 promille af den del af stigningen i grundværdierne ved 17. alm. vurdering, der ligger ud over den prisstigning, der registreres gennem reguleringspristallet.

Det forslag synes jeg bygger på nogle forestillinger, som jeg faktisk troede var forladt i dansk skattepolitik, og regeringen kan ikke gå ind for det.

Jeg tror, det vil blive meget svært at forklare en husejer, hvis indkomst ikke er steget, at han eller hun pludselig skal til at betale 40 promille pr. år af en stigning i vurderingen, som han eller hun ingen indflydelse har haft på.

Som det er fremgået af vores egne fremsættelser, kan regeringen ikke støtte socialdemokratiets forslag. Da der imidlertid nu foreligger denne række af forslag, vil jeg minde om regeringens oplæg til skattereformen, hvor også disse spørgsmål herefter må drøftes.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Når jeg beder om en kort bemærkning allerede her ved indledningen til drøftelsen af regeringens forslag, er det, fordi ministeren begrundet fremsættelsen af sit forslag om nedsættelse af amtsgrundskylden med henvisning til punkt 9 i regeringens oplæg til skattereform, hvori der står:

»Regeringen betragter det som et nødvendigt led i skattereformen, at ejendomsskatterne til amts- og primærkommunerne nedsættes i takt med de stigende udgifter, der pålægges ejere af fast ejendom.«